

Броят на четниците е билъ 128 души.¹⁾ По заповѣдь на Х. Димитъръ, четниците трѣбвало да се събератъ при Георгево, въ мушията на богатия сливенець *Михаилъ Колони*, позната съ името *Петрушанъ*. *Михаилъ Колони* е билъ отъ стария революционенъ комитетъ, членъ на „Добродѣтелната Дружина“ и е работѣлъ за дуализмъ между България и Сърбия. Той отпуска на драго сърце хамбаритѣ на мушията, които се обръщатъ на военни арсенали.²⁾ Вече на 4-и юлий, когато въ *Петрушанъ* пристигатъ Х. Димитъръ и Караджата и даватъ заповѣдь за прѣобличане въ униформа, раздрѣнкватъ се саби, пушки и револвери. Четниците, до тоя моментъ прости пѣтници, обличатъ юнашкитѣ си дрехи, вече готови да се прѣхвърлятъ въ България.

Дрехитѣ на Х. Димитъръ сж били отъ сиво Брашовско сукно, съ бѣло перо на шапката му. Прѣди да минатъ Дунава, четниците се прѣброяватъ, записватъ си имената и даватъ клетва. Споредъ думитѣ на четника Македонски, *Х. Димитъръ и Караджата* си кръстосватъ сабитѣ, подъ които минали всички четници. Това е било по-скоро войводска традиция, съ която се демонстрирала абсолютната подчиненостъ на четниците подъ войводитѣ.³⁾

На 6-и юлий, прѣзъ нощъта, на българския брѣгъ при село *Вардинъ* (Свищовско) изгърмява първата пушка на Х. Димитровата чета и полага на земята пограничния караулъ. Слѣдъ малко всички наскачали отъ каицитѣ и унищожаватъ цѣлия турски постъ. Отъ тукъ, съ развѣто знаме, тѣ стигатъ телеграфната линия Русе — Свищовъ и я скжсватъ безъ да знаятъ, че по тази жица още отъ Букурещъ шпионитѣ сж прѣдизвѣстили турскитѣ власти въ Свищовъ и Русе за минаването на четата.

Главната посока на четата е била къмъ Сливенския балканъ, дѣто щѣли да се съединятъ съ събранитѣ тамъ възстаници отъ Сливенъ и други краища. Мѣстото на срѣщата тукъ е било уговорено още докато били въ Влашко, а именно — прочутата *Агликина поляна*, надъ Демиръ Капия, при Сливенъ. Даже се казало, въ случай че обстоятелствата не поз-

¹⁾ А не 125. Ср. запискитѣ на Македонски, стр. 49.

²⁾ Ср. Зах. Стояновъ, 58—60. Колони е помогналъ на четата и парично. Материалътъ за куршумитѣ, както и лѣненето имъ — приготвени за Х. Димитровата чета — всичко това е ставало на разноски на браилски българи, най-вече сливенци. Ср. Македонски, стр. 38. М. Колони, по турски натискъ надъ ромънското правителство, е билъ отпослѣ даденъ подъ сждъ, задѣто е прибралъ и помагалъ на четниците.

³⁾ За произнесената рѣчь отъ Х. Димитъръ слѣдъ клетвата, ср. Блъсковъ, ор. cit., стр. 56.

Подробности по прѣминаването на Х. Димитровата чета прѣзъ Дунава вжъ въ „Свѣлина“ за Ст. Караджата, год. I, стр. 270—272